

PAUTA

Com sempre ha estat puntual. La precediren unes boires denses, com de llet i uns ruixims adolescents, tímids. L'arbreda havia estat envaïda de borrons que la humitat clivellava. L'aire duia sentors noves, com de flors de pruners, de presseguers i de terra tragellada. Les orenetes l'han acompanyada amb tot de frescors i de llums. Ella, tímida i alhora resolta, s'ha palplantat al bell mig dels camps i ha saludat amb un mocador d'herbes i de flors tendríssimes. Llavors hem conegut la Primavera.

Adesiara convé tenir present que la Primavera no és una moda, una imposició romàntica. Hom creu que és, fins i tot, anterior a l'home. Nosaltres la fitàvem darrera dels vidres, segurs que vindria. Tard o d'hora sempre fa cap. De fet cap règim polític no l'ha poguda deturar mai. La Primavera marca una pauta de constant equilibri.

Nosaltres, que l'esperàvem fidels, ara ens l'hem posada al coll i hem sortit al carrer. També hem volgut fer una pauta d'equilibri. Per això i perquè les dates d'abril ho aconsellen, l'omplirem de llibres i de música.

A la capçalera, la primera rosa de la temporada ens l'ofereix la càmera de X. Cabré. En pàgines interiors el Virgili parla de música i de llenguatge, que vénen a ser com dues notes bàsiques en el pentagrama de primavera; per acompanyar la lectura recomanem la cassette de música local que publicàrem l'any passat i, pels exigents, oratoris de Peri, Massenet i Verdi. L'educació, que ens atreviríem a definir com una invitació seriosa a l'aprenentatge d'inquietuds, ens la mesura J. Vilaltella. Per a entrar en aquesta matèria hi ha llibres molt recomanats, per exemple els de Costa-Pau i E. Vendrell o Adalberto Fernández i J. Serrabona. Més endavant hi hem posat una narració breu de la P. Domingo; sobre aquest apartat folklòric cal revisar obres de tanta solvència com les de J. Amades, Campmany o Violant i Simorra. En aquest floc primaveral hi són presentats altres temes de relleu: la nostra història, per J. Cros, del qual us recomanem els dos llibres de poesia fins ara publicats; els nostres tics, per J. Mª Riu, que podeu acompanyar escoltant a Rossini i Bach; l'etnologia...

Per a cloure aquesta pauta esperançada, amb música de Hèndel (s. XVII) i de Guinjoan (s. XX), diguem que a la galeria de riudomencs per a la història avui s'hi entrona la primera dona. Elisabet Granada és una petita illa en la nostra història masculista. La seva obra, malgrat tots els condicionants, és de caràcter social i aporta esperances a gent dels tres segles.

Darrera d'una pauta de flors i violes guaita, ja, l'Estiu-Arpa 81. És la confirmació d'una esperança que no és en va.

AUTO*ESCOLA *REDDIS*

ÀNGEL MUNTÉ JORNET

Reus

Riudoms

SECCIÓ 1^a

Marti Folguera, 14-16

Telèfon 30 55 82

REUS

SECCIÓ 2^a

C/. Muralla Font Nova, 45

RIUDOMS

